

Regeling van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van datum, nr. tot wijziging van de Regeling Tijdelijke wet Groningen in verband met de uitvoering van diverse maatregelen uit de kabinetsreactie op het rapport van de parlementaire enquêtecommissie aardgaswinning Groningen en het aanbrenge van enkele technische wijzigingen en verduidelijkingen

[Keten ID WGK 28764]

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Gelet op de artikelen 3, tiende lid, en 13n, zevende lid, van de Wet Groningen en de artikelen 1c en 10g, derde lid, van het Besluit Groningen.

Besluit:

Artikel I

De Regeling Tijdelijke wet Groningen wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1.1 komt de begripsbepaling *Besluit* te luiden:

Besluit: Besluit Groningen;.

B

Aan paragraaf 1a worden twee artikelen toegevoegd, luidende:

Artikel 1a.5

1. Als sprake is van een bijzondere situatie zijn de aangewezen partijen, bedoeld in artikel 1a.4, eerste lid, bevoegd tot het verstrekken van gegevens aan het Instituut, waaronder persoonsgegevens, met inbegrip van gegevens over gezondheid.
2. Bij het verwerken van de gegevens draagt het Instituut er zorg voor dat:
 - a. de persoonsgegevens, met inbegrip van de gegevens over gezondheid, permanent worden bewaard;
 - b. alleen de personen die werkzaam zijn voor het Instituut toegang hebben tot de gegevens, en uitsluitend voor zover deze toegang noodzakelijk is voor de uitvoering van hun werkzaamheden;
 - c. iedere interactie met de gegevens wordt geregistreerd in een logbestand, dat ten minste zes maanden wordt bewaard.

Artikel 1a.6

1. Als sprake is van een vastgelopen situatie zijn de aangewezen partijen, bedoeld in artikel 1a.4, tweede lid, bevoegd tot het verstrekken van gegevens aan het Instituut, waaronder persoonsgegevens, met inbegrip van gegevens over gezondheid.
2. Bij het verwerken van de gegevens draagt het Instituut er zorg voor dat:
 - a. de persoonsgegevens, met inbegrip van de gegevens over gezondheid, permanent worden bewaard;
 - b. alleen de personen die werkzaam zijn voor het Instituut toegang hebben tot de gegevens, en uitsluitend voor zover deze toegang noodzakelijk is voor de uitvoering van hun werkzaamheden;
 - c. iedere interactie met de gegevens wordt geregistreerd in een logbestand, dat ten minste zes maanden wordt bewaard.

C

Na paragraaf 2 wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 2a. Overlastvergoedingen van het Instituut

Artikel 2a.1

De overlastvergoeding, bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel d, van de wet bedraagt ten hoogste € 600,00, te vermeerderen met:

- a. ten hoogste € 1.200,00 in het geval van herhaalde of terugkerende schades;
- b. ten hoogste € 1.442,00 in het geval van overschrijding van de termijn, bedoeld in artikel 13 van de wet.

D

Artikel 7.1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:
 1. De vergoeding, bedoeld in artikel 13i, tweede lid, van de wet en de aanspraak, bedoeld in artikel 13j, eerste lid, onderdeel c, van de wet, worden aan een eigenaar ter beschikking gesteld in de vorm van een geldbedrag tenzij de desbetreffende schade op verzoek van de eigenaar door de Minister in natura wordt hersteld.
 2. In het tweede lid vervalt "of" voor "op vergoeding voor eigen tijd" en wordt na "elfde rij" ingevoegd ", of op vergoeding voor fiscale schade of negatieve effecten op toeslagen of uitkeringen".
 3. Onder vernummering van het vierde en vijfde lid tot vijfde en zesde lid, wordt een lid ingevoegd, luidende:
 4. Een rechtmatige gebruiker, niet zijnde de eigenaar, van een gebouw als bedoeld in artikel 10a, eerste lid, onderdeel f of g, van het Besluit, heeft uitsluitend recht op een vergoeding van schade als bedoeld in artikel 13m, eerste lid, van de wet, indien sprake is van:
 - a. fiscale schade of negatieve effecten op toeslagen of uitkeringen; of
 - b. het verlies van een voorziening die de rechtmatige gebruiker, niet zijnde de eigenaar, zelf heeft aangebracht en die aard- en nagelvast verbonden is met dat gebouw of een bij dat gebouw behorende buitenruimte.

E

In artikel 8a.1, vijfde lid, wordt na "eigenaar" ingevoegd ", of de rechtmatige gebruiker van een gebouw, niet zijnde de eigenaar voor een tot hem gericht besluit,".

F

Artikel 8a.7 vervalt.

G

In artikel 12.6 wordt "Regeling Tijdelijke wet Groningen" vervangen door "Regeling Groningen".

H

Bijlage 2, tabel 2.2, wordt als volgt gewijzigd:

1. De tekst in de eerste kolom, elfde rij, ten aanzien van de vergoeding voor eigen tijd komt te luiden:

Vergoeding voor **eigen tijd** van een eigenaar of een rechtmatige gebruiker, niet zijnde de eigenaar van een woning:

 - a. waarover vanaf 25 april 2023 een versterkingsbesluit of een besluit als bedoeld in artikel 13i, tweede lid, van de wet:

1°. is of wordt genomen; of

2°. in het geval van een rechtmatige gebruiker, niet zijnde de eigenaar van een woning van een toegelaten instelling, door deze instelling aan deze gebruiker bekend is gemaakt; of

- b. waarvoor voor 25 april 2023 een versterkingsbesluit is genomen, maar waarbij de uitvoering van de versterking nog niet is afgerond.
2. In de tweede kolom, tweede rij, ten aanzien van de vergoeding voor externe opslag voor goederen vervalt de punt achter "€ 268,00 per maand" en wordt hieronder ingevoegd "of de overgelegde offertes van derden of andere bewijsstukken, voor zover die offertes of bewijsstukken zijn gebaseerd op bedrijfseconomische grondslagen en normen die in het maatschappelijk verkeer als aanvaardbaar worden beschouwd".
 3. De tekst in de tweede kolom, derde rij, ten aanzien van de vergoeding voor zelf aangebrachte voorzieningen komt te luiden: € 6.500,00 of op verzoek van de huurder het bedrag zoals door een taxateur bepaald.

Artikel II

1. Indien het bij koninklijke boodschap van 9 oktober 2025 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Tijdelijke wet Groningen en de Mijnbouwwet in verband met de uitvoering van diverse maatregelen uit de kabinetsreactie op het rapport van de parlementaire enquêtecommissie aardgaswinning Groningen (Kamerstukken 36836) tot wet wordt verheven en artikel I, onderdeel C, van die wet in werking treedt, treedt deze regeling met uitzondering van artikel I, onderdelen D, subonderdelen 2 en 3, en H op hetzelfde tijdstip in werking.
2. Artikel I, onderdelen D, subonderdelen 2 en 3, en H, subonderdeel 3, treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin deze regeling wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 juli 2023.
3. Artikel I, onderdeel H, subonderdelen 1 en 2, treedt in werking met ingang van de dag na datum van de uitgifte van het Staatscourant waarin deze regeling wordt geplaatste en werkt terug tot en met 1 juli 2026.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

TOELICHTING

I. Algemeen

1. Inleiding

De wijzigingen die met deze wijzigingsregeling worden doorgevoerd in de Regeling Tijdelijke wet Groningen (hierna: Regeling TwG) houden voor een groot deel verband met het voorstel van wet tot wijziging van de Tijdelijke wet Groningen en de Mijnbouwwet in verband met de uitvoering van diverse maatregelen uit de kabinetsreactie op het rapport van de parlementaire enquêtecommissie aardgaswinning Groningen¹ (hierna: PEGA-wetsvoorstel) en een daar ook deels verband mee houdende wijziging van het Besluit Tijdelijke wet Groningen (hierna: Besluit TwG). In het wetsvoorstel wordt, voor zover hier relevant, een grondslag geboden om bij ministeriële regeling regels te stellen over het verstrekken van gegevens in verband met de uitvoering van de taak van het Instituut Mijnbouwschade Groningen (hierna: IMG) om knelpunten op te lossen die als gevolg van de schade zijn ontstaan, en over de verwerking van die gegevens. Verder wordt het woord 'tijdelijke' uit de citeertitel van de wet geschrapt, wat ook wordt doorgevoerd in de onderliggende regelgeving, waaronder de Regeling TwG. In het gewijzigde Besluit TwG wordt onder andere een grondslag geboden om maximumbedragen die beschikbaar worden gesteld voor overlastvergoedingen door het IMG per ministeriële regeling vast te stellen, en wordt de reikwijdte van het artikel over bijstand in de Tijdelijke wet Groningen (hierna: TwG) uitgebreid naar andere besluiten en doelgroepen, wat ook zijn weerslag heeft op de Regeling TwG.

Hiernaast wordt er van de gelegenheid gebruik gemaakt om enkele verduidelijkingen aan te brengen en overige punten te wijzigen in de Regeling TwG. Hier gaat het in het bijzonder om het verduidelijken van enkele vergoedingen in het kader van schade als gevolg van de versterking, en de doelgroepen voor deze vergoedingen.

2. Knelpuntentaak IMG

Ten eerste creëert het PEGA-wetsvoorstel in de TwG in een nieuw tiende lid van artikel 3 een delegatiebepaling, waarmee bij ministeriële regeling regels worden gesteld over het verstrekken en verwerken van persoonsgegevens en gegevens over de gezondheid voor zover deze gegevens noodzakelijk zijn om knelpunten als gevolg van de schade als bedoeld in artikel 2, elfde lid, van de TwG op te lossen. Deze taak is uitgewerkt in paragraaf 1a van de Regeling TwG. In die paragraaf zijn verschillende partijen aangewezen die een rol hebben in het aandragen van knelpunten bij het IMG. Thans zijn in artikel 1a.4, eerste lid, van de Regeling TwG de volgende partijen aangewezen voor het aandragen van bijzondere situaties: een burgemeester van een gemeente waar het bewijsvermoeden van toepassing is en waarin de betrokkene woonachtig is, de Nationale ombudsman en regionale zorg- en hulpverleners. De Commissie bijzondere situaties (hierna: CBS) adviseert het IMG over deze situaties (artikel 1a.2 Regeling TwG). Verder zijn in artikel 1a.4, tweede lid, de volgende partijen aangewezen voor het aandragen van vastgelopen situaties: een burgemeester van een gemeente waarop het bewijsvermoeden van toepassing is en waarin de betrokkene woonachtig is, het IMG en de Minister (lees: de Nationaal Coördinator Groningen, hierna: NCG). Ook hiervoor is een onafhankelijke adviseur aangewezen (artikel 1a.3 Regeling TwG) die gezamenlijk met een vertegenwoordiger van het IMG en een vertegenwoordiger van de NCG het Interventieteam vastgelopen situaties (IVS) vormt. Zowel de CBS als het IVS maken deel uit van het besluitvormingsproces bij het IMG. Indien de aard van een schademelding daartoe aanleiding geeft, kan IMG de melding voor advies voorleggen aan CBS of IVS, waarbij de daarvoor noodzakelijke persoonsgegevens worden gedeeld. Voor verstrekking van gezondheidsgegevens (voornamelijk aan de orde bij bijzondere situaties) is altijd uitdrukkelijke instemming noodzakelijk van de betrokkene.

Met deze wijzigingsregeling wordt vastgelegd dat persoonsgegevens, waaronder gezondheidsgegevens, permanent worden bewaard. Deze bewaartermijn is gebaseerd op de huidige termijn die per selectielijst is vastgelegd en die het IMG momenteel hanteert. Voor de

¹ Kamerstukken 36836.

permanente bewaring bestaan verschillende zwaarwegende redenen. De gevolgen van de gaswinning uit het Groningenveld en de gasopslagen bij Norg en Grijpskerk hebben een uitzonderlijke en langdurige maatschappelijke impact. Daarom is het van belang dat de historische dossiers, en de daarin opgenomen persoonsgegevens, beschikbaar blijven, zodat gedupeerden en hun nabestaanden ook in de toekomst inzage kunnen krijgen in de afhandeling van eerdere schadeclaims. Verder zijn de persoonsgegevens onlosmakelijk verweven met de inhoud van de dossiers. Selectieve vernietiging van uitsluitend de persoonsgegevens zou afbreuk kunnen doen aan de mogelijkheid om de achtergrond en totstandkoming van de besluitvorming op basis van de dossiers te reconstrueren.

Omdat sprake is van permanente bewaring van de persoonsgegevens bevat de regeling voorschriften voor het beperken van de toegang tot deze gegevens en het loggen van raadplegingen.

3. Overlastvergoeding IMG

Wijzigingen in artikel 1c van het Besluit TwG maken het mogelijk om de maximale hoogte van het bedrag dat beschikbaar wordt gesteld voor de vergoeding voor overlast, bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel d, van de TwG, bij ministeriële regeling vast te stellen. Het vaststellen van de maximale overlastvergoeding op het niveau van een ministeriële regeling staat een grotere mate van flexibiliteit toe. Dit is gewenst zodat er voor verschillende soorten overlast verschillende maximale hoogtes van vergoedingen kunnen worden vastgesteld. Ter uitvoering van de kabinetsreactie 'Nij Begun' op het rapport van de parlementaire enquêtecommissie aardgaswinning Groningen², worden twee vergoedingen voor specifieke overlast toegevoegd. Daarnaast blijft een 'basisvergoeding' voor overlast bestaan. De eerste nieuwe vergoeding, die bovenop de basisvergoeding komt, dient ter uitvoering van maatregel 9 van de kabinetsreactie voor het overschrijden van beslistermijnen door het IMG. Daarnaast wordt er een nieuw component toegevoegd op grond van maatregel 7 van de kabinetsreactie: een overlastvergoeding bij herhaalde of terugkerende schade als gevolg van een nieuwe relevante beving die schade kan hebben veroorzaakt. Het IMG zal binnen de vastgelegde maximumbedragen een werkwijze vaststellen, conform artikel 10 TwG.

4. Vergoedingen schade door versterken

4.1. Fiscale gevolgschade voor huurders woningcorporaties

Bewoners in Groningen en Noord-Drenthe kunnen als gevolg van vergoedingen van de NCG en het IMG negatieve gevolgen ondervinden op hun belastingen, toeslagen en andere uitkeringen. Dit wordt fiscale gevolgschade genoemd. De NCG en het IMG kunnen deze fiscale gevolgschade al achteraf vergoeden aan de eigenaren onder artikel 7.1, eerste lid, van de Regeling TwG.

In de praktijk zien de NCG en het IMG dat de meeste fiscale gevolgschade plaatsvindt bij rechtmatige gebruikers, niet zijnde de eigenaar, van een gebouw. Voor het grootste deel gaat het hierbij om huurders; om die reden zal in het vervolg over 'huurders' worden gesproken. In het bijzonder in de vorm van verlies van huurtoeslag als gevolg van een vergoeding voor huurders bij een woningcorporatie ('toegelaten instelling'). Op grond van artikel 7.1, tweede lid, was het echter nog niet mogelijk voor de NCG om de fiscale gevolgschade direct aan de huurder van een woningcorporatie te compenseren, als deze wordt veroorzaakt door een vergoeding die niet direct van NCG afkomstig is, maar door de instelling wordt verstrekt. Met de toevoeging van fiscale gevolgschade als uitzondering onder artikel 7.1, tweede lid, wordt het voor de NCG mogelijk om deze gevolgschade wel te vergoeden aan deze groep huurders.

4.2. Vergoedingen batch 1.588 en Zandplatenbuurt-Zuid

Bij de batch 1.588 zijn op grond van artikel 15a van de TwG de gemeenten primair verantwoordelijk voor de uitvoering van de versterkingsoperatie. Vanwege deze uitzonderingspositie hebben bewoners in de batch 1.588 geen recht op vergoedingen voor schade als gevolg van de versterking, zoals vastgelegd in hoofdstuk 5 van de TwG en lagere regelgeving. In artikel 10a van het Besluit TwG is ook de Zandplatenbuurt-Zuid opgenomen. Hoewel deze niet

² Kamerstukken II 2022/23, 35561, nr. 17.

onder artikel 15a van de TwG valt, wordt de versterking ook in dit geval door de gemeente Eemsdelta uitgevoerd. Met deze gemeente is afgesproken dat vergoedingen voor bewoners in de Zandplatenbuurt-Zuid in principe gelijklopen met die voor bewoners in de batch 1588.

Om deze groepen toch recht te geven op verschillende vergoedingen voor schade als gevolg van de versterking, hebben het Ministerie van BZK en de NCG afspraken gemaakt met de betrokken gemeenten. In het geval van de batch 1.588 gaat het om de gemeenten Eemsdelta, Midden-Groningen en Groningen. In het geval van de Zandplatenbuurt-Zuid gaat het om de gemeente Eemsdelta. In deze afspraken is vastgelegd dat bewoners in de batch 1.588 en de Zandplatenbuurt-Zuid in aanmerking kunnen komen voor de volgende vergoedingen voor schade als gevolg van de versterking:

- De vergoeding voor ongemak tijdens de opname, beoordeling en uitvoering van de versterkingsmaatregelen. Deze vergoeding staat genoemd in de eerste rij van tabel 2.2 uit bijlage 2 bij de Regeling TwG.
- De vergoeding voor eigen tijd en lang wachten in de versterking, ook bekend als maatregel 16 uit Nij Begun. Deze vergoeding staat genoemd in de elfde rij van tabel 2.2 uit bijlage 2.
- De vergoeding voor fiscale gevolgschade.
- Kosteloze rechtsbijstand en deskundigenadvies. De eerste wordt verleend op grond van de Subsidieregeling rechtsbijstand en aanverwante kosten Tijdelijke wet Groningen van de Raad voor Rechtsbijstand, en de tweede op grond van hoofdstuk 8a van de Regeling TwG.
- In het geval van eigenaren in de batch 1.588, de verduurzaming (isolatie en ventilatie) die de NCG in het reguliere versterkingstraject meeneemt bij ingrijpende versterking. Ook bekend als maatregel 28 uit Nij Begun.

Aangezien de afspraak is dat de gemeenten in principe verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van versterking in de batch 1.588 en Zandplatenbuurt-Zuid, is met de desbetreffende gemeenten afgesproken dat deze vergoedingen door de gemeenten worden uitgekeerd. Hierop zijn enkele uitzonderingen. Het gaat hier om vergoedingen waarbij de NCG duidelijk in een betere positie is om de vergoedingen uit te keren, of dit voor de gemeenten niet mogelijk is.

Ten eerste gaat de NCG de vergoeding voor zelf aangebrachte voorzieningen (hierna: ZAV) van huurders in hun huurwoning uitkeren aan huurders in de batch 1.588 en Zandplatenbuurt-Zuid. Dit doet de NCG in de praktijk al, maar wordt nu in de Regeling TwG vastgelegd.

Ten tweede kan de NCG met deze wijziging vergoedingen voor fiscale gevolgschade uitkeren aan huurders in de batch 1.588 en Zandplatenbuurt-Zuid. Dit heeft te maken met het feit dat fiscale gevolgschade voor deze groep kan ontstaan door de ZAV-vergoeding.

Voor eigenaren in de batch 1.588, en voor huurders als het gaat om de andere vergoedingen dan fiscale gevolgschade en ZAV, geldt dat de vergoedingen worden uitgekeerd door de gemeenten. Hierover zijn de desbetreffende bewoners reeds door hun gemeente geïnformeerd.

4.3. Verhoging vergoeding ZAV

De vergoeding voor verlies van ZAV is bedoeld om huurders van een gebouw te compenseren voor verlies van voorzieningen die zij zelf aangebracht hebben aan het gebouw, en die door de versterking verloren gaan.

De regeling biedt twee mogelijkheden om de ZAV-vergoeding vast te stellen. Ten eerste kan een huurder kiezen voor een forfaitair bedrag. Dit is een bedrag dat de huurder ontvangt, zonder verder onderzoek naar de waarde van de verloren gegane voorzieningen. Indien de huurder meent dat de waarde van de verloren voorzieningen hoger was dan het forfaitaire bedrag, kan hij of zij de NCG verzoeken een bedrag zoals door een taxateur bepaald uit te keren.

In deze wijziging van de Regeling TwG wordt het forfaitaire bedrag voor de ZAV verhoogd naar € 6.500,-. Van 1 juli 2023 tot 1 januari 2025 was dit bedrag € 3.000,- en vanaf 1 januari 2025 was dit € 3.105,-. Uit de uitvoeringspraktijk van de NCG blijkt dat vergoedingen op basis van taxaties vaak veel hoger zijn dan het forfaitaire bedrag.

Deze verhoging heeft terugwerkende kracht tot en met 1 juli 2023, het moment waarop het forfaitaire bedrag voor de ZAV werd geïntroduceerd in de Regeling TwG. Dit betekent dat huurders

die sinds dat moment het forfaitaire bedrag van € 3.000,- respectievelijk € 3.105,- hebben ontvangen, en vanaf 1 juli 2023 geen hogere vergoeding hebben aangevraagd op basis van een taxatie, nog respectievelijk € 3.500,- en € 3.395,- zullen ontvangen na inwerkingtreding van deze wijziging van de Regeling TwG. Hiervoor hoeven zij niets te doen: de NCG zal de verhoging overmaken op het bij hen bekende rekeningnummer.

4.4 Verhoging voor opslagkosten

De hoogte van de vergoedingen die een eigenaar van een gebouw of een huurder daarvan kan ontvangen wanneer deze schade heeft geleden door de versterking wordt geregeld in artikel 7.2, eerste lid. Voor zover het forfaitaire bedragen betreft zijn deze opgenomen in tabel 2.2 in bijlage 2 van de Regeling TwG.

De Regeling TwG biedt eigenaren en huurders van een huurwoning die niet van een woningcorporatie is, een forfaitair bedrag of een vergoeding op basis van daadwerkelijk gemaakte kosten voor een eventuele verhuizing in verband met de versterking.

In de vorige wijziging van de Regeling TwG (inwerkingtreding per 22 januari 2026)³, is opgenomen dat verhuiskosten niet alleen via een forfaitair bedrag vergoed kunnen worden, maar ook op basis van daadwerkelijk gemaakte kosten. Uit de uitvoeringspraktijk blijkt dat ook de daadwerkelijke kosten voor opslag zodanig uiteen kunnen lopen dat de mogelijkheid voor vergoeding op basis van offertes en facturen gerechtvaardigd is, ondanks het feit dat de standaardvergoeding in de meeste gevallen voldoende is. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen als een bewoner bijzondere objecten heeft om op te slaan tijdens de versterking, zoals piano's of oldtimers. Ook blijkt uit de uitvoeringspraktijk dat het forfaitaire bedrag voor opslagkosten vaak ontoereikend is als zowel een woning als een schuur uitgeruimd moeten worden in het kader van de versterking. Daarom wordt de mogelijkheid voor vergoeding op basis van daadwerkelijk gemaakte kosten – naast de forfaitaire vergoeding – ook mogelijk gemaakt voor opslagkosten.

4.5 Vergoeding maatregel 16 voor huurders van een woningcorporatie

Eigenaren van een woning en de huurders van een huurwoning die na 25 april 2023 een besluit of hun woning al dan niet versterkt moet worden hebben ontvangen of nog moeten ontvangen of die vóór 25 april 2023 een versterkingsbesluit hebben ontvangen, maar na 25 april 2023 nog wachten op een versterkte woning, komen in aanmerking voor een eenmalige vaste vergoeding van € 2.500 per adres. Deze vergoeding is bedoeld als compensatie voor de overlast die het lange wachten en de onzekerheid hebben veroorzaakt en voor de tijd die zij hebben besteed aan de versterking van hun woning. Deze vergoeding wordt verstrekt in het kader van maatregel 16 uit Nij Begun, en is opgenomen in tabel 2.2 van bijlage 2 van de Regeling TwG.

In veel gevallen wordt de vergoeding door de NCG verstrekt na het vaststellen van een besluit op norm⁴ voor de woning of het versterkingsbesluit, wanneer de woning versterkt dient te worden. In het geval het een huurwoning betreft van een woningcorporatie ontvangt de huurder niet een besluit van de NCG, maar krijgt hij van de woningcorporatie te horen of de woning op norm is verklaard of versterkt moet worden. Omdat de woningcorporatie vaak meerdere woningen in een wijk of straat heeft, waarover een besluit moet worden genomen, wordt vaak op projectniveau naar de huurders gecommuniceerd of de desbetreffende woningen op norm zijn of versterking nodig hebben. Hierdoor kan het zijn dat de huurder op een adres waarvoor de NCG al vóór 25 april 2023 een besluit op norm of een versterkingsbesluit heeft genomen, pas op een later moment van zijn of haar woningcorporatie te horen krijgt wat er met de woning gaat gebeuren. Hierdoor heeft deze huurder langer moeten wachten op duidelijkheid. In tabel 2.2 was alleen aangesloten bij het moment van het nemen van het besluit. In de meeste gevallen zal dit moment overeenkomen met het moment waarop het besluit ook bekend is, maar in dit specifieke geval waarin het besluit (op

³ Regeling van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 8 januari 2026 tot wijziging van de Regeling Tijdelijke wet Groningen in verband met het vaststellen van de eisen voor adviseurs en enige andere wijzigingen (Stcrt. 2026, 2049).

⁴ Een besluit op grond van artikel 13i, tweede lid, van de Wet Groningen, inhoudende dat het gebouw aan de veiligheidsnorm voldoet en geen versterkingsmaatregelen noodzakelijk zijn.

projectniveau) door de woningcorporatie pas later wordt bekendgemaakt aan de huurders, dus niet. Omdat maatregel 16 uitgaat van het perspectief van de bewoner, is een aanpassing van de tekst van tabel 2.2 noodzakelijk gebleken. Voor de leesbaarheid is gekozen voor het opnemen van een aparte categorie (onderdeel a, onder 2°) voor wanneer de vergoeding wordt verstrekt aan de huurder van een huurwoning van een woningcorporatie; dan geldt het moment van bekendmaking van het besluit op norm of versterkingsbesluit door de woningcorporatie. Daarmee is voor huurders van een woning duidelijk gemaakt dat het moment van communiceren van het besluit door de woningcorporatie bepalend is of de huurder in aanmerking komt voor de vergoeding van € 2.500 ter compensatie van eigen tijd en het lange wachten op duidelijkheid. De betrokken woningcorporaties hebben de NCG voorzien van een lijst met huurders die dit betreft. Deze lijst biedt voor de NCG de basis voor het besluit welke huurders vanwege latere communicatie vanuit de woningcorporatie recht hebben op deze vergoeding.

5. Regeldruk

In deze passage wordt ingegaan op de mogelijke gevolgen voor de regeldruk van burgers en bedrijven in Groningen en Noord-Drenthe als gevolg van de wijzigingen in de Regeling TwG. Hierbij wordt uitsluitend ingegaan op de wijzigingen waarvan wordt verwacht dat zij gevolgen hebben voor de regeldruk

Wijziging	Geschatte regeldrukkosten per jaar
Fiscale gevolgschade woningcorporaties	€ 136
Vergoedingen batch 1588/Zandplatenbuurt-Zuid	€ 425
Vergoeding opslagkosten NCG	€ 680
Vergoeding maatregel 16 faseverschillen	€ 13.750

Voor de wijziging met betrekking tot fiscale gevolgschade voor huurders van woningcorporaties zijn er in totaal sinds medio 2023 tien aanvragen binnengekomen voor fiscale gevolgschade, waarbij het ging om verlies van huurtoeslag door een huurder van een corporatiewoning. Naar boven afgerond gaat dit dus om 4 aanvragen per jaar. De huurder moet zich voor deze aanvraag zelf melden bij de NCG. Ervan uitgaande dat het zoeken van bewijsstukken voor de verloren toeslag en het aanvragen van deze vergoeding de huurder twee uur kost, leidt dit tot vier maal € 34 ofwel € **136** aan regeldrukkosten per jaar.

Wat de vergoedingen voor bewoners in de batch 1.588 en de Zandplatenbuurt-Zuid betreft geldt dat de NCG tot en met 2029 nog 1.000 aanvragen voor de ZAV verwacht vanuit de scope van de versterkingsopgave vanuit de NCG (in totaal ongeveer 28.000 adressen). De batch 1.588 en Zandplatenbuurt-Zuid beslaan in totaal ongeveer 2.000 adressen, ofwel ongeveer 7% van de scope van de NCG. Dit zou dus neerkomen op 70 aanvragen voor deze groepen tot en met 2029, ofwel 23 aanvragen per jaar voor de komende jaren. Ervan uitgaande dat het een bewoner één uur kost om de nodige bewijsstukken te verzamelen en de aanvraag te doen, komt dit neer op 23 maal € 17 ofwel € **391** regeldrukkosten per jaar.

Voor het uitkeren van een vergoeding voor fiscale gevolgschade aan bewoners in de batch 1.588 en Zandplatenbuurt-Zuid zou volgens dezelfde verhouding tussen de NCG en de batch 1.588 of Zandplatenbuurt-Zuid gelden dat de hoeveelheid aanvragen op 7% van vier aanvragen, ofwel minder dan één aanvraag per jaar zou komen. Aangezien ongeveer de helft van de adressen in de batch 1.588 en Zandplatenbuurt-Zuid een huurwoning van een corporatie betreft, wordt toch

uitgegaan van één aanvraag per jaar. Ervan uitgaande dat het deze bewoners ook twee uur kost om de aanvraag te doen, gaat het om twee maal € 17 ofwel **€ 34** aan regeldrukkosten per jaar.

Als het gaat om de uitbreiding van de mogelijkheden voor het vergoeden van opslagkosten als gevolg van de versterking, gaat de NCG uit van 40 gevallen per jaar waarbij de forfaitaire vergoeding ontoereikend is en de bewoner daadwerkelijk gemaakte kosten zal kunnen declareren. Ervan uitgaande dat het de bewoner één uur kost om deze aanvraag voor daadwerkelijk gemaakte kosten in te dienen bij NCG, gaat het hier om 40 maal € 17 ofwel **€ 680** per jaar aan regeldrukkosten.

Hoewel de mogelijkheid om de vergoeding voor eigen tijd (maatregel 16 uit Nij Begun) uit te breiden naar huurders die te maken hebben met faseverschillen geïntroduceerd wordt op verzoek van de woningcorporaties, levert het deze corporaties wel regeldruk op. Het gaat hier om het feit dat zij de gegevens van deze huurders moeten aanleveren aan de NCG, zodat de NCG de vergoeding kan uitkeren aan de huurder. De huurder zelf hoeft geen actie te ondernemen om de vergoeding te ontvangen. Naar schatting gaat het om een uitbreiding van ongeveer 1.100 adressen. Tussen de NCG en de woningcorporaties in Groningen is de afspraak gemaakt dat voor één uur administratief werk vanuit de woningcorporaties € 25 wordt geraamd. Uitgaande van een half uur administratieve last voor woningcorporaties per adres om te bepalen of dit adres onder de nieuwe scope valt, leidt dit tot 550 maal € 25 ofwel **€ 13.750** aan regeldrukkosten.

6. Uitvoerbaarheid (PM)

7. Internetconsultatie (PM)

II. Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onderdeel A

Thans wordt in artikel 1.1 van de Regeling TwG onder de begripsbepaling "Besluit" begrepen "Besluit Tijdelijke wet Groningen". Echter met het PEGA-wetsvoorstel wijzigt de citeertitel van de Tijdelijke wet Groningen in "Wet Groningen" ter illustratie van de generatielange betrokkenheid bij inwoners van Groningen en Noord-Drenthe. De citeertitel van onderliggende regelgeving, waaronder het Besluit TwG, wordt dienovereenkomstig aangepast. Met deze wijziging van artikel 1.1 van de Regeling TwG wordt de begripsbepaling "Besluit" gewijzigd zodat op de juiste manier wordt verwezen naar het bovenliggend besluit dat voortaan de citeertitel "Besluit Groningen" draagt.

Artikel I, onderdeel B

Met dit onderdeel worden aan paragraaf 1a van de Regeling TwG twee artikelen, 1a.5 en 1a.6, toegevoegd die een uitwerking zijn van de delegatiebepaling opgenomen in artikel 3, tiende lid, van de Wet Groningen. Deze artikelen regelen de voorwaarden voor het verstrekken en het verwerken van persoonsgegevens en gegevens over de gezondheid in het kader van de knelpuntentaak als bedoeld in artikel 2, elfde lid, van de Wet Groningen.

Artikel 1a.5 ziet op bijzondere situaties en artikel 1a.6 op vastgelopen situaties. Van deze situaties is sprake als aan de cumulatieve voorwaarden van respectievelijk het tweede lid en derde lid van artikel 1a.1 van de Regeling TwG is voldaan.

In het eerste lid van beide artikelen is bepaald dat alleen de aangewezen partijen persoonsgegevens, waaronder gezondheidsgegevens, aan het IMG mogen verstrekken. Gemeenschappelijk voor beide situaties is één van de aangewezen partijen de burgemeester van de gemeente waar het bewijsvermoeden van toepassing is en waar de betrokkene woonachtig is. Daarnaast gelden per situatie de volgende aangewezen partijen. In de bijzondere situatie de Nationale ombudsman en de regionale zorg- en hulpverleners genoemd in artikel 1a.4, eerste lid, onderdelen b en c, van de Regeling TwG. En in de vastgelopen situatie de Minister (ofwel de NCG) en het IMG, genoemd in artikel 1a.4, tweede lid, onderdelen b en c, van de Regeling TwG.

Om de veiligheid van de persoonsgegevens, waaronder gezondheidsgegevens, te borgen, wordt in het tweede lid van beide artikelen een aantal voorwaarden genoemd waaraan het IMG zich bij de verwerking van deze gegevens dient te houden.

Onderdeel a bepaalt dat het IMG de door de aangewezen partijen verstrekte persoonsgegevens blijvend bewaart. Dit sluit aan bij de huidige werkwijze van het IMG. Zie hierover paragraaf 2 van deze toelichting.

Onderdeel b bepaalt dat uitsluitend personen die werkzaam zijn voor het IMG toegang hebben tot deze gegevens en dat toegang slechts is toegestaan voor zover dit noodzakelijk is voor de uitvoering van hun werkzaamheden ter oplossing van een bijzondere of vastgelopen situatie. Dit beperkt het aantal personen met toegang en waarborgt dat deze gegevens niet in de verkeerde handelen vallen.

Onderdeel c bepaalt dat elke handeling van een medewerker met betrekking tot deze gegevens wordt geregistreerd en opgenomen in een logbestand, dat minimaal zes maanden wordt bewaard. Door middel van dit logbestand kan worden gecontroleerd of er geen onrechtmatige verwerkingen hebben plaatsgevonden en of de betrokken personen op het moment van de verwerking hiertoe bevoegd waren. Ook vergroot het de terugvindbaarheid van handelingen voor onderzoek en verantwoording.

Artikel I, onderdeel C

Thans bepaalt artikel 1c van het Besluit TwG dat het maximumbedrag voor de vergoeding van overlast door het IMG € 1.000,00 bedraagt. Artikel 1c van het Besluit TwG wordt gewijzigd waardoor het bepalen van het maximumbedrag voor overlastvergoedingen wordt delegeerd naar het niveau van een ministeriële regeling, waarbij voorzien kan worden in verschillende maximale hoogtes voor verschillende soorten overlast.

Met dit onderdeel C van artikel I wordt een nieuwe paragraaf 2a ingevoegd als uitwerking van het voorgestelde wijziging van artikel 1c van het Besluit TwG. Met het in deze nieuwe paragraaf 2a als enige opgenomen artikel 2a.1 is het maximumbedrag voor de vergoeding van overlast in de basis vastgesteld op € 600,00. Dit bedrag kan worden verhoogd in twee gevallen. In het geval van herhaalde of terugkerende schades kan het maximumbedrag voor de vergoeding van overlast met nog ten hoogste € 1.200,00 worden verhoogd. In het geval er sprake is van een overschrijding van de termijnen opgenomen in artikel 13 van de TwG, kan het maximumbedrag voor de vergoeding van overlast met nog ten hoogste € 1.442,00 worden verhoogd. Voor deze laatste twee bedragen is aansluiting gezocht bij respectievelijk maatregel 7 en maatregel 9 van Nij Begun.

Artikel I, onderdeel D

Dit onderdeel wijzigt artikel 7.1 op een aantal punten.

Het eerste lid van het artikel wordt in zijn geheel vervangen. De oude tekst van het eerste lid gaf aan in welke geval een eigenaar in aanmerking komt voor de vergoeding van schade door versterken. Dit wordt echter reeds geregeld in de artikelen 13i, eerste lid, en artikel 13j, eerste lid, onderdeel c, van de TwG. Het eerste lid van artikel 7.1 behoort dit niet nogmaals te regelen, waardoor wijziging van de tekst noodzakelijk is. In plaats daarvan wordt, op grondslag van artikel 10g, derde lid, onderdeel b, van het Besluit TwG, geregeld dat een eigenaar de keuze heeft om de vergoeding of de aanspraak als een geldbedrag te ontvangen, of om de fysieke schade daadwerkelijk te laten herstellen door de NCG. Dit was slechts impliciet geregeld in de oude tekst van het eerste lid. Daarnaast wordt de verwijzing in het eerste lid naar artikel 10g, eerste lid, onderdeel c, van het Besluit TwG vervangen door een verwijzing naar de plaatsen waarnaar de grondslag voor de (aanspraak op) vergoeding van schade door versterken is overgeheveld: artikel 13i, tweede lid, en artikel 13j, eerste lid, onderdeel c, van de TwG.

Het tweede lid breidt de vergoeding van schade door versterken voor huurders bij woningcorporaties uit, zodat zij tevens aanspraak kunnen maken op compensatie voor fiscale schade die ontstaat door het ontvangen van een vergoeding van de NCG. Zie paragraaf 4.1 van deze toelichting voor een nadere toelichting op dit onderdeel.

Er wordt een nieuw vierde lid voorgesteld, waardoor het huidige vierde en vijfde lid worden vernummerd. Het nieuwe lid bepaalt dat een huurder van een gebouw behorend tot batch 1.588 of tot Zandplatenbuurt-Zuid recht heeft op vergoeding van schade door versterken. Deze vergoeding is beperkt tot twee schadeposten: fiscale gevolgschade en schade als gevolg van het verlies van een ZAV. Zie paragraaf 4.2 van deze toelichting voor een nadere toelichting op dit onderdeel.

Artikel I, onderdeel E

Dit artikel is een uitwerking van het voorgestelde nieuwe artikel 10ob, derde lid, van het Besluit TwG, waarin is bepaald dat huurders voor financieel advies voor vergoeding in aanmerking komen wanneer het gaat om een besluit dat rechtstreeks op hen is gericht.

Artikel I, onderdeel F

Met deze wijziging vervalt artikel 8a.7. Het eerste lid van artikel 8a.7 maakte de kosten voor financiële bijstand voor huurders als schade door versterken vergoedbaar, maar die bijstand is inmiddels via artikel 10ob, derde lid, van het Besluit TwG ondergebracht onder de reguliere vergoedingsregeling in artikel 13n van de TwG, waardoor dit artikellid niet meer nodig is. Het tweede lid van artikel 8a.7 regelde dat deze vergoeding van schade door versterken ook gold voor huurders van een woningcorporatie. Dit was mogelijk door de uitzondering voor huurders van een woningcorporatie in artikel 7.1, tweede lid, buiten toepassing te verklaren. Ook dit is nu overbodig nu artikel 10ob, derde lid, van het Besluit TwG geen uitsluiting voor huurders van een woningcorporatie kent.

Artikel I, onderdeel G

Dit onderdeel verandert de citeertitel van de Regeling TwG in de Regeling Groningen om ook op deze manier de generatielange betrokkenheid bij Groningen tot uiting te brengen. Zie verder de toelichting op artikel I, onderdeel A.

Artikel I, onderdeel H

Dit onderdeel wijzigt tabel 2.2 van bijlage 2 op een aantal punten.

De tekst in de eerste kolom, elfde rij, wordt gewijzigd, waarbij het recht op vergoeding voor eigen tijd primair wordt bepaald aan de hand van de datum van het versterkingsbesluit. Als peildatum geldt 25 april 2023. Onderdeel a bepaalt dat een eigenaar of huurder recht heeft op een vergoeding voor eigen tijd indien het versterkingsbesluit of het besluit op norm op of na 25 april 2023 is genomen of nog moet worden genomen. Voor huurders bij woningcorporaties geldt dat zij pas aanspraak maken op de vergoeding voor eigen tijd vanaf het moment dat de woningcorporatie hen hierover heeft geïnformeerd. Onderdeel b bepaalt dat een eigenaar of huurder recht heeft op vergoeding voor eigen tijd indien een versterkingsbesluit vóór 25 april 2025 is genomen, maar de versterking nog niet is afgerond of de woning nog niet is opgeleverd. Zie over deze wijziging verder paragraaf 4.5 van deze toelichting.

In de tweede kolom, tweede rij, over de vergoeding voor externe opslag voor goederen wordt als alternatief voor de standaardbedragen opgenomen dat de vergoeding ook gebaseerd kan worden op overlegde offertes of andere bewijstukken. Deze wijziging is nader toegelicht in paragraaf 4.4 van deze toelichting.

In de tweede kolom, derde rij, over de vergoeding voor het verlies van een ZAV door een huurder wordt het bestaande standaardbedrag vervangen door "€ 6.500,00. Zie hierover nader paragraaf 4.3 van deze toelichting.

Artikel II

De inwerkingtreding van deze wijzigingsregeling is grotendeels gekoppeld aan de inwerkingtreding van het PEGA-wetsvoorstel (en van het grootste deel van de wijziging van het Besluit TwG dat daar ook aan gekoppeld zal worden). De delen van deze wijzigingsregeling die niet voortvloeien uit het PEGA-wetsvoorstel en de wijziging van het Besluit TwG die daaruit volgt, treden in werking met ingang van de dag na de datum van publicatie van deze wijzigingsregeling in de Staatscourant. Met de inwerkingtreding van deze wijzigingsregeling wordt afgeweken van het in aanwijzing 4.17 van de Aanwijzingen voor de regelgeving vastgelegde beleid met betrekking tot vaste

verandermomenten, zijnde 1 januari, 1 april, 1 juli of 1 oktober, en met betrekking tot een minimale invoeringstermijn van twee maanden tussen publicatie en inwerkingtreding. De reden hiervoor is dat met de keuze voor inwerkingtreding direct na publicatie van de wijzigingsregeling aanmerkelijke ongewenste nadelen voor de doelgroep van deze wijzigingsregeling als bedoeld in aanwijzing 4.17, vijfde lid, onderdeel a, die zouden ontstaan door uitgestelde inwerkingtreding conform het genoemde beleid, worden voorkomen.

Verder voorziet artikel II in het tweede lid in terugwerkende kracht tot en met 1 juli 2023 voor:

- de vergoeding voor fiscale gevolgschade van huurders van een woningcorporatie door de NCG (artikel I, onderdeel D, subonderdeel 2);
- de ZAV-vergoeding en de vergoeding voor fiscale gevolgschade voor huurders van een gebouw behorend tot batch 1.588 of tot Zandplatenbuurt-Zuid (artikel I, onderdeel D, subonderdeel 3);
- de verhoging van de ZAV-vergoeding naar € 6.500,- (artikel I, onderdeel H, subonderdeel 3).

Deze wijzigingen werken alle ten gunste van de betrokkenen uit, waardoor er tegen terugwerkende kracht geen bezwaar bestaat. Voor de datum van 1 juli 2023 is gekozen, omdat dit de inwerkingtredingsdatum van de oorspronkelijke Regeling TwG is. Dit betekent dat de wijzigingen effectief vanaf het begin van de Regeling TwG gelden. Dit biedt de grondslag voor de NCG om voor de desbetreffende schade door versterken die zich vanaf die datum heeft voorgedaan alsnog vergoedingen te verstrekken respectievelijk de verstrekte vergoedingen op te hogen.

Afsluitend bepaalt artikel II in het derde lid dat terugwerkende kracht tot 1 juli 2026 wordt opgenomen voor:

- de aanpassing van het startpunt van de vergoeding voor eigen tijd in het kader van maatregel 16 voor een huurder van een woningcorporatie (artikel I, onderdeel H, subonderdeel 1);
- het kunnen berekenen van de vergoeding voor externe opslag van goederen op grond van daadwerkelijk gemaakte kosten (artikel I, onderdeel H, subonderdeel 2).

Ook dit zijn begunstigende wijzigingen. De eerstgenoemde wijziging heeft materieel al terugwerkende kracht doordat de maatregel al gekoppeld is aan de datum van 25 april 2023. De terugwerkende kracht heeft voor beide wijzigingen betrekking op de mogelijkheid voor de NCG om vanaf 1 juli 2026, vooruitlopend dus op de inwerkingtreding van deze regeling, de mogelijkheden al te kunnen benutten in het belang van de gedupeerden.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,